

TANGO MET EEN BAXTER

Een tragikomedie in vijf fases

door

JORIS DIRCKX

Tweede, door de auteur volledig herziene, versie

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TANGO MET EEN BAXTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JORIS DIRCKX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/025
ISBN 9789038516455

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2à6 dames – 2 heren)

DIRK WALSCHAERTS, Ondernemer, CEO van een verzekeringsmaatschappij, spreekt keurig Nederlands.

JEAN VREDEMANS, eenvoudige, maar intelligente en opgewekte arbeider, spreekt dialect.

HELGA, potige hoofdverpleegster.

JALINA JANKAJOVNA, dokter, jonge specialiste, spreekt Nederlands, in het begin met zwaar “Pools” accent, later met nog kleine accenten.

LIZZY, dochter van Jean (mogelijke dubbelrol met Jalina Jankajovna)

PROFESSOR JANKAJOVNA, diensthoofd, oudere versie van Jalina (mogelijke dubbelrol met jonge Jalina Jankajovna)

LOOPMEISJE/NOOR, (mogelijke dubbelrol met Jalina Jankajovna)

Brengt levering/Jonge logistiek medewerkster.

DECOR

Ziekenhuiskamer met twee bedden, kort schuifgordijntje naast ieder bed, deur naar badkamer, deur naar gang staat open, tafel met twee stoelen staat aan de kant. Aan de kant van Jean hangen enkele kindertekeningen tegen de muur. Er staan een klein rond cafétafeltje, een tasje espresso, een thee en twee caféstoelen klaar in de coulissen.

REKWISIETEN

Een boek kaarten, een Superman-strip, twee borden spaghetti met rode saus en extra lange slierten, twee plateaus met ziekenhuisborden gevuld met puree, groene boontjes, hamburger en veel saus, twee borden met witte boterhammen en plastic potjes confituur, een plateau met een grote selectie kazen met vlaggetjes op, gedroogde vruchten en notenbrood, een grote zak met netjes gestreken handdoeken en pyjama's, een ruiker bloemen en een vaas, baxters, baxterstatieven, stethoscoop, een rode opsteekbare clownsneus.

Dirk heeft een aktentas, bril, laptop, GSM. Bij aankomst draagt hij een kostuum met das. Hemd zonder vest of das in eindscène.

Jean heeft een MP3 spelertje en bluetooth luidspreker, naaiwerk voor kruisjessteek, een leesbril, en een rode clownsneus. Piekfijn wit pak in eindscène.

Beiden hebben een baxter op statief, en dragen een hospitaalkleedje dat langs achter met lintjes is dichtgeknoopt. Na tangoscène dragen ze pyjama's: Dirk een merkmodel en dure kamerjas, Jean een flanellen gestreept model.

Helga draagt lang wit kleed, lange ziekenhuisschort, zwarte "verpleegsterklompen", ouderwets verpleegsterkapje, en horloge opgespeld op de schort.

Jalina (oud) draagt doktersschort, bril en grijze pruik.

Jalina (jong) draagt doktersschort met daaronder lange broek, en stethoscoop. Mooi los rood kleed in eindscène.

Lizzy draagt korte vest, heel grote oorbellen, kort rokje en knalrode panty's.

Noor draagt ziekenhuispakje. Alledaagse moderne kledij in eindscène.

Loopmeisje draagt alledaagse moderne kledij.

FASE I

(Professor Janka Jankajovna komt op het podium in witte jas, met stethoscoop om, grijze pruik en bril. Staat met armen op de rug en benen licht gespreid, spreekt publiek toe. Deze monoloog kan naar wens behouden worden, of weggelaten worden en opgenomen in het programmablad.)

PROFESSOR JANKAJOVNA: Goede middag. Jalina Jankajovna, diensthoofd. Als ik de diagnose moet geven, is de eerste reactie vaak ontkenning. Nadien worden veel mensen boos, op hun omgeving, op de wereld... Iemand moet de schuld hebben van wat hen overkomt. In de derde fase volgt een poging om te onderhandelen, ze hopen hun situatie terug onder controle te krijgen. Daarna is depressie zelden te vermijden. Een aantal vindt langzaam ook de vijfde fase: berusting. En één keer in mijn carrière was er iemand die het geluk had om Jean Vredemans tegen te komen...

(Professor Jankajovna verlaat het podium. Dirk en Helga komen de kamer binnen, Jean ligt in bed en is met naaiwerk bezig. Dirk zit in een rolstoel. Dirk wankelt bij het rechtstaan.)

HELGA: Gaat het meneer Walschaerts? Zijn we wat draaierig? Ga maar efkes op het bed zitten.

DIRK: Dank u mevrouw, geen probleem. Gewoon even duizelig bij het rechtstaan. Dat heeft iedereen wel eens nietwaar.

HELGA: *(Geeft arm en zet hem op het bed.)* Kleed U maar uit, dan kom ik direct terug om uw infuuske te prikken. Uwe portefeuille kunt ge in de badkamer in het kluiske steken. Zie dat ge de code niet vergeet.

(Dirk zit er wat verveesd bij, probeert gordijntje dicht te trekken, maar dat gaat maar een meter ver. Drukt op bel. Helga komt opnieuw binnen.)

DIRK: Mevrouw, is er geen omkleedruimte voorzien? Het gordijn gaat maar dicht tot hier.

HELGA: Allez, allez, kom. We zijn allemaal hetzelfde geboren zenne meneer Walschaerts. We moeten wel efkes voortdoen, want we zijn niet de enige patiënt hé.

(Helga gaat terug buiten. Dirk houdt operatiekleedje omhoog, bekijkt achterkant waar lintje ontbreekt, blaast en begint zich helemaal uit te kleden en gaat naakt op rand van het bed zitten. Helga komt binnen.)

HELGA: *(Gechoqueerd)* Uw onderbroek moogt ge aanhouden hé meneer Walschaerts! Daar zijn we hier niet mee gediend hoor!

DIRK: Excuus... maar U had gezegd helemaal uitkleden dus ik dacht...

HELGA: Helemaal, zodat ik uwen infuus kan prikken en straks uw monitors kan hangen hé meneer, maar we moeten echt uw klokkenspel niet kunnen zien. Allez, maakt U wat deftig. Ik kom direct terug. *(Gaat hoofdschuddend buiten.)* Mannen...

(Dirk doet zijn onderbroek terug aan, doet het operatiejasje aan en gaat op bed zitten.)

JEAN: Ja ja... bij ons Helga moet het allemaal just zijn! Vredemans Jean, aangename kennismaking. *(Probeert Dirk te zien achter zijn gordijntje.)*

DIRK: *(Trekt gordijntje wat weg.)* Euh... ja... aangenaam. *(Staat recht.)* Walschaerts is de naam. Mensen guts zeg, wat voor dragonder is dat! Heeft die de tweede wereldoorlog gemist? Die komt recht uit Bokrijk.

JEAN: Ge bedoelt haar kappeke en zo? Ja, da's nogal een historie geweest. Het gasthuis kreeg ne nieuwe manager en dus voerde die weer een nieuw logo in, en dan moest er een ander uniform komen dat daarbij paste. Roos met bloemekes, da was beter voor de moraal van de patiënten. Dat hebbe ze in Amerika onderzocht.

DIRK: Met die lange schort van haar zal de "moraal" ook wel niet ontsporen denk ik.

JEAN: Maar bij ons Helga pakte da niet, da roos. Die vond dat belachelijk. En onhygiënisch, omdat ge op wit veel beter vuil plekken ziet. De professor is toen met de grote bazen van 't gasthuis gaan klappen om voor haar een speciaal uitzondering te krijgen. Maar steekt misschien nu eerst uwe porteful weg, want ge zou den eerste niet zijn waarvan iets gepikt wordt.

DIRK: Het poetspersoneel?

JEAN: Oei meneer Walschaerts, nee, nee, dat zijn allemaal 'k weet niet hoen sympathieke meiskes. Nee, nee, maar van die gasten die 's nachts door de gang komen, dat is het probleem. Tegenwoordig is er nog maar één nachtzuster voor heel den dienst, en die gasten weten dat hé. Maar hier valt het mee zenne. Ik heb al op ander diensten gelegen waar ze voor de nacht nog maar één zuster voor drie verdiepingen hebben.

(Helga komt terug binnen.)

HELGA: Allez, we zullen eens rap zien. Ga maar op bed zitten, dat ge hier seffens niet van uwe sus draait, en dan zal ik u efkes prikken. Rechts of links?

DIRK: Oh... wat U het makkelijkst vindt mevrouw. Het is toch maar voor even hé. *(Wijst naar haar schort.)* Net uniform, zeer hygiënisch.

HELGA: Ik ben niet degene die hier weken met een infuus moet liggen hé meneer Walschaerts, dus kiest maar. Met welke arm schrijft ge?

DIRK: Ik heu... ik ben eigenlijk linkshandig, maar ik schrijf wel rechts.

HELGA: Allez, het zal dus niet veel verschil maken. *(Neemt arm, bindt af.)* Efkes een goeie vuist maken. Pas op, een prikske. Voilà zie, het is al voorbij. We hangen daar al een beetje zout water aan, en als den dokter geweest is, dan komt er een zakske met uw medicijn. Den dokter komt direct, als ge nog iets nodig hebt, kunt ge hier op het rood knoppeke duwen, maar alleen als het nodig is hé.

(Helga stapt gehaast buiten. Dirk zit voor zich uit te staren op het bed.)

JEAN: En meneer Walschaerts, gij hebt het ook zitten?

DIRK: Het deed even pijn, maar nu voel ik er al niets meer van, dank u.

JEAN: Bij mij is het begonnen in de lever, maar ik heb nu al overal metastations.

DIRK: Metastases?

JEAN: Awel ja, van de die, dat zegt dokter Jalina ook. Maar ik heb enorme chance hé.

DIRK: Leverkanker... En dat noemt U “chance”?

JEAN: Normaal had ik twee jaar geleden al dood moeten zijn, maar de professor heeft toen iets nieuw geprobeerd, en ik reageer daar héél goed op. Ik ben pas nog zes maanden thuis geweest. Allez, ge moet wat oppassen wat dat ge eet en zo natuurlijk. En geen alcohol natuurlijk! Wat wilt ge, als uwe lever voor driekwart weg is. (*Confidentieel.*) Zonder dat ons Lizzy het weet, durf ik pertang toch nog wel eens een pintje drinken zenne. Het is niet dat ik mij zorgen moet maken dat ik anders geen honderd jaar ga worden hé. (*Lacht.*) Zeg en heu... waar zit het bij U?

DIRK: Oh, een vlekje op de scan van de hersenen. Niets ernstigs.

JEAN: In de kop... oei, dat is ne lastige. Ik heb hier nog eens samen gelegen met zo iemand. Op den duur wist die niet meer of dat Helga aan zijn bed stond of zijn eigen dochter.

DIRK: Oh, maak U over mij maar geen zorgen. Eerder een behandeling uit voorzorg.

JEAN: Allez, ik hoop voor U dat ge rap ga weg kunnen.

DIRK: Jaja, want het werk laat niet op zich wachten. (*Werkt voort op computer.*) Hoe sneller ik weg kan, hoe liever.

JEAN: Dat is na pertang ook niet helemaal waar sè, meneer Walschaerts. Dertig jaar geleden met mijnen appendicit, dan mocht ge veertien dagen blijven tot dat ge tenminste terug wat voor uw eigen kon zorgen.

(*Jean gaat naast zijn bed staan en begint ouderwetse turnoefeningen te doen: armen strekken, vooroverbuigen...*)

Nu zetten ze u na drie dagen al buiten, en vanaf den tweeden dag moete zien dat ge uw eigen kunt wassen terwijl dat ge amper op uw benen kunt staan. Of voor ne kleine te krijgen! Mijn Kattie die mocht nog zes dagen blijven in ‘t moederhuis hé, dat ze tenminste eerst zelf wat kon bekomen voordat ze voor nen baby moest gaan zorgen. Nu moeten die moederkes na drie dagen al naar huis.

DIRK: Mmm... rendabiliteitsverbetering veronderstel ik. Het is inderdaad belangrijk om processen een keer tegen het licht te houden, daar valt vaak veel te rationaliseren. (*Kijkt wat verwonderd naar Jean.*) Dat soort oefeningen wordt hier toch niet opgelegd hoop ik? Een uitvinding van “Krankenschwester Helga”?

JEAN: Nie, nie meneer Walschaerts. Ik doen dat uit mijn eigen. Ne mens moet in beweging blijven.

DIRK: (*Geamuseerd.*) Ah ja... beweging... Er is hopelijk toch een behoorlijke gym met een loopbandje en een paar spinningfietsjes?

JEAN: Ene keer per week kine. Het is allemaal niet meer te betalen naar het schijnt. Ge vraagt u af hoe dat da komt hé. Iedereen heeft altijd maar meer, en toch is het geld op... Maar hier op den dienst valt het mee, wij hebben geluk. Omdat dat hier allemaal zwaar gevallen zijn hé, dan moogt ge blijven zolang dat het nodig is.

(*Jalina komt binnen.*)

JALINA: Alles goed Jean?

JEAN: Zeker dokter, zeker. Een beetje beweging voor de spieren.

JALINA: Beetje beweging, nooit slecht. Goed dag menier Walschaerts. Doktor Jankajovna. (*Geeft hand.*)

(Jean gaat vlug terug in zijn bed liggen.)

DIRK: Excuus dokter, dat moet een vergissing zijn. Ik ben patiënt bij professor Riemenstahl, het hoofd oncologie.

JALINA: Jaja, zie in oewe dossier. Professor kome zeiker nog langs in lope van volgende week, maar ikke oe begeleid voor begandelink.

DIRK: OK, no problem doctor. Nice to see that the professor has enrolled international residents in her team. I take it you are here as part of a European exchange program? Your Dutch is coming along great, congratulations.

JALINA: *(Staat Dirk onbegrijpend aan te kijken.)* Euh... veursta ni zo goe... mane Vlaams is beiter dan mane English.

JEAN: *(Confidentieel.)* Den dokter is van Polen, meneer Walschaerts.

JALINA: Efkes ziene. *(Bladert in dossier, kijkt bedenkelijk.)* Ja...ja... joeste, ja.... OK... *(Zucht, krabt in haar.)* Misschien efkes roestig zetten, Dirk. Al lang stoernis van eivenwichten gehad? Gine verlies van smak? Doebbel beilde zien?

DIRK: Niet veel meer dan iemand anders denk ik. Misschien eens een kleine vertigo, maar ja: de bloeddruk waarschijnlijk.

JALINA: Mmm... ja... En draaienissen mier gekregen in laatste weiken? Soemse moment van verlis bewoestezijn?

DIRK: Ik heb van kleins af aan wel gehad dat ik kon flauwvallen als ik de griep had of zo. En ja, dat is even geleden ook eens gebeurd op het werk. Je kent dat dan hé, secretaresse in paniek en zo, meteen de ziekenwagen. Toen heeft men voor de zekerheid een keertje een routinecheck gedaan. En dan was er naar het schijnt een klein vlekje te zien op een foto van de hersenen. Maar enfin, niets om zich zorgen over te maken.

JALINA: Iele goeie manier van denke, menier Walschaerts. We zeiker probeire best van te make. Kunt ge efkes zoe stappen tot deur en teroeg?

(Dirk probeert enkele stappen te zetten, maar zwijmelt. Jalina helpt hem meteen terug op bed.)

Zo, is goed, is goed. Roestige blijven zitten.

DIRK: Zoals ik al zei, bij het recht komen hé. Mijn bloeddruk is voor de rest nochtans prima in orde hoor. Vorig jaar deed ik nog een inspanningscardio: perfecte conditie. En ik let natuurlijk bijzonder op mijn voeding: weinig koolhydraten, iedere dag een flinke dosis superfood, de nodige antioxidantia, zuinig met de alcohol en steeds minder vlees. Maar ik begrijp dat natuurlijk. Jullie moeten je ook indekken. Daarom ben ik ook akkoord gegaan om even tot hier te gekomen.

JALINA: Zoester kome seffens oewe infoes aankoppelen, en morgen beginnen directe met bestralingen. Gaat bitje zware zijn, maar in geval as deze éle belangrijk dat direct alle middelen inzetten.

DIRK: De korte pijn, dokter, geen probleem. In het management vind ik dat ook altijd de beste aanpak.

JALINA: Tak, tak... zo hore ik graag. Veile soeksès, menier Walschaerts. Zie oe morgen teroeg. As op zeiker moment niet meer zou gaan, mag altijd verpleiging vragen dat mij roepen.

DIRK: Dank u, dokter, dat is vriendelijk, maar dat zal zeker niet nodig zijn.

(Jalina gaat buiten. Dirk gaat op het bed zitten. Jean komt tot bij hem gesloft.)

JEAN: Jalina da is echt wel een goei. Drie maand geleden is ze moeder geworden. Ge had ze moeten zien blinken! Toen as die pas was overgekomen, heeft die nog gewerkt als kuisvrouw, omdat ze in Brussel haar papieren hadden verloren gedaan. Maar ze kent goe hare stiel zenne!

DIRK: Is dat meisje al specialist? Die ziet er nog een snotneus uit. Enfin, gelukkig dat Professor Riemenstahl straks langskomt.

JEAN: Oh, maar de professor komt hier maar ne keer in de week, die gaat ge vandaag niet zien. Ge snapt dat ook hé, da mens moet veel naar congressen en zo. Nee nee, met ons Jalina gaat ge content zijn, die kent haar vak.

DIRK: Wees gerust Jean. Dokter Riemenstahl zal zeker bij mij langskomen. Ik ben patiënt in haar privépraktijk. Maar ik begrijp dat natuurlijk: inderdaad belangrijker dat de professor haar tijd eerst besteedt aan de ernstige casussen.

JEAN: In de privé? *(Wrijft vingers tegen elkaar om aan te geven dat het duur is.)* Amai... Na denk ik wel niet dat de professor daar een verschil tussen maakt. Allez, niet voor de behandeling bedoel ik, voor de centen natuurlijk wel. En het gasthuis verdient daar ook goed aan natuurlijk. Als ge binnen komt en ze vragen of dat ge alleen of met twee wilt liggen, dan moet ge tekenen of dat ge akkoord zijt met opleg, maar ge moogt niet van op voorhand weten hoeveel het gaat zijn. En op zo'n moment staat uwe kop daar ook niet naar hé.

DIRK: Veel keuze was er helaas niet te maken. Dit was het enige vrije bed.

JEAN: En 't is een goei keus meneer Walschaerts. Ik lig zelf ook altijd veel liever op de zaal. Ge leert nog eens iemand kennen. Niet alle mensen zijn even gemakkelijk natuurlijk, maar dat moet ge er bij pakken hé. 't Zijn per slot van rekening zieke mensen. Ge zijt dan zelf ook nooit op uw beste. Zeg, meneer Walschaerts, als ik nu eens ne goeie raad mag geven hé. Best dat ge het achterste stuk van uw bed van de nacht ook wat naar boven laat staan, dat help meestal wat tegen de draaienissen.

DIRK: Dank u, Jean, maar ik voel me niet misselijk hoor.

JEAN: *(Lacht.)* Nee, nee, dat zal niet, ons Helga is nog niet langs geweest met hare cocktail.

DIRK: Als U het niet erg vindt, zou ik graag nog een beetje willen werken. *(Neemt aktentas en neemt er dossier uit.)* Gewoon absurd hé. Het bedrijf betaalt zich jaren blauw aan een topklasse hospitalisatie, en als het dan zover is, kom je op de zaal terecht. Maar de premie blijft ondertussen wel dezelfde.

(Dirk begint in dossier te lezen.)

JEAN: Ja, verzekeringen, ge moet mij er niet van spreken. Allez, ik en ons Kattie hebben dat nooit gehad zenne. Als ge dat zelf moet betalen, dan komt het er toch maar weeral bij. Op de zaal kan het soms een beetje druk zijn, maar als ge geluk hebt en ge krijgt een kamer met twee, dan zijt ge gesteld. Ik vind dat plezant om een klappeke te hebben. Dat doet den tijd wat passeren hé. En als het slecht gaat, kunt ge mekaar ook al eens helpen. Want de meiskes hebben het zo al druk genoeg.

DIRK: *(In zichzelf.)* Verdomme zeg... Dat heet dan directiesecretaresse... Hedge fund zonder "e". Ben ik hier de spellchecker of wat?

JEAN: Pas op: als ge ze echt nodig hebt dan komen ze direct. Maar ge zijt toch wel

best al als Helga er zelf is. Niet dat die jonge meiskes hun best niet doen hé, maar ja, ze moeten zij ook nog veel leren. Alleen dat roske, die Debbie, dat is ook wel eentje dat echt van aanpakken weet. Als ik moet geprikt worden, dan let ik altijd op of die er is, of Helga zelf natuurlijk. Dan hebt ge tenminste genen blauwen arm van hier tot in Tokio. En wat doet gij om aan de kost te komen, meneer Walschaerts?

DIRK: (*Druk bezig.*) CEO van de KBA-verzekeringsgroep, Benelux-branche. (*Kijkt even op.*) CEO, dat wil zeggen: de baas.

JEAN: Ja maar ik ken dat zenne, ne CEO. Bij ons hadden ze alle zes maand nen andere. Amai jong... CEO... dat trekt goe waarschijnlijk?

DIRK: Daar moet je ook weer niet te veel van voorstellen hoor. Het is niet zoals eigen firma's runnen waar je wat ruimte hebt voor fiscale vindingrijkheid. Bij KBA ben ik gewoon in loondienst. Dan betaal je je blauw aan belastingen. Zelfs na inbreng van alle onkosten heb ik vorig jaar nog 250.000 Euro kunnen ophoesten. Alleen al op mijn loon hoor! Kan je je voorstellen? Dat is toch voorbij alle grenzen van de redelijkheid!

JEAN: Ja.... Da's nu wel waar.... 250... in Euro's? Dat is nu eens echt voorbij al de grenzen van de redelijkheid... Mij zochten ze op gegeven moment ook ploegbaas te maken, maar ik heb dat toen niet gedaan. Weet ge, ge hebt dan natuurlijk wat meer over op 't eind van de maand, maar ik had altijd schrik dat ge er dan zo niet meer bij zou horen. Snapt ge wat ik bedoel? En ik denk altijd: als ge zelf het goei voorbeeld geeft, dan doen de ander hun job vanzelf goed, ge moet daar echt genen baas voor zijn.

DIRK: Ik hoor het Jean, je bent een echte optimist. Als het echt zo zou werken in de realiteit...

JEAN: Maar dat werkt ook zo, meneer Walschaerts. Ziet hier maar met Helga. Ik weet dat wel, als het druk is kan ze een beetje een bulldozerke zijn, maar ze staat wel altijd gereed voor de patiënten als het nodig is, en zo is dat hier op heel den dienst. Ik heb al op ander diensten gelegen zenne! Met een hoofdzuster die iedere dag om vijf uur dringend naar huis moest. En als dan de kat van huis was...

DIRK: Een stevig functioneringsgesprek zou ik dan zeggen, en zo nodig een remediëringscontract met concrete prestatiedoelstellingen.

JEAN: Maar meneer Walschaerts toch... dat haalt allemaal nikske uit. Nee nee, als ge het goei voorbeeld geeft, en ge geeft de mensen af en toe eens een kloppeke op hun schouder, dan komt de rest wel vanzelfst.

DIRK: (*Lacht*) Ik zal het onthouden Jean. Wie weet, een baanbrekende nieuwe managementtechniek! ... Wanneer wordt het eten hier meestal geserveerd?

JEAN: Dat moet alle minuten gaan zijn...

(*Op dat moment komt Noor met plateaus binnen.*)

JEAN: (*Tegen Noor.*) Ah hier zie, ons Nooreke, als ge over de duvel spreekt!

(*Noor kijkt onbegrijpend.*)

(*Tegen Noor.*) Den duvel... The devil... (*Maakt horentjes-gebaar.*) No, no, that is just a way of saying mijn engeltje... heu... Thank you, mercikes! (*Steekt duimen op.*)

NOOR: (*Traag, met moeite articulerend.*) Alstoeblieve, mineir, eite oe smikkalaak. (*Gaat terug buiten.*)

JEAN: Bedankt manneke. Sma-ke-lijk! (*Tegen Dirk.*) Ja, ik weet nog altijd nie goe welke taal ze eigenlijk spreekt. Ze is daar ergens van die kanten van Irak of zo denk ik. Een fantastisch lief joenk. Gelukkig verstaan de meeste verpleegsters hier wel een beetje Vlaams. Ik heb al op ander diensten gelegen!

DIRK: Buitenlandse werkkrachten aantrekken kan heel positief werken op de exploitatiekost. Maar integratie is essentieel, daarin hebt U zeker gelijk, en zeker in een omgeving als deze. Ik zou toch opteren voor een verplichte voorafgaandelijke inburgeringscursus.

JEAN: Als die mensen naar hier komen, beginnen de rekeningen voor hun ook direct te lopen hé meneer Walschaerts. Als ge dan eerst moet beginnen met nen tijd naar 't school te gaan... toch niet zo gemakkelijk denk ik. Maar, de taal, dat is heel belangrijk, dat is waar. Toen dat ik vroeger met ons Kattie nog ieder jaar naar Benidorm ging, dan ben ik avondschoon Spaans gaan volgen. Weinig mensen doen dat hé. En pas op, ge hebt dat daar nie echt nodig ook niet. Dat zit daar toch vol met Vlamingen en Hollanders. Maar weet ge meneer Walschaerts, ik vind dat een beetje respect tonen voor de mensen. En ge kon dan ook al eens wat verder van de kust gaan en ergens in een dorpke iets gaan eten. En daar spreken die dus geen woord Engels of Frans hé. Dat is natuurlijk ook niet gemakkelijk voor die mensen. Dat Spaans, dat is toch wel heel anders. Allez, seg, "buen provecho"! Ne cerveza zal voor nen andere keer zijn.

(Dirk opent de verpakking van het eten en kijkt beteuterd. Tilt potje confituur op.)

DIRK: Is dat alles? En is er hier geen volkorenbrood?

JEAN: Normaal is het altijd wit. Ik heb dat zelf liever, lichter voor de maag hé. Maar ge kunt ook bruin vragen zenne, maar dat moet ge wel 's morgens speciaal zeggen. Ja, ze kunnen zij ook niet voor iedereen ne speciale plateau gaan maken.

DIRK: Mmm... ik ga dan toch maar even iets bestellen. (*Neemt telefoon en belt.*) Ja, met Walschaerts hier. Ik wil graag de selectie van de maand bestellen, doe maar met noten-rozijnenbrood. En Normandische boter graag, licht gezouten. Om te laten leveren, universitair ziekenhuis blok C, eerste verdieping, kamer... heu...

JEAN: Dertien. Kamer dertien. Gij zijt B.

DIRK: Kamer 13B. Jaja, in het Universitair Ziekenhuis, blok C, eerste verdieping. Walschaerts. Zet maar gewoon op het account, maar kan U wel zorgen voor spoedbestelling?... Ja, weet ik veel, mijn secretaresse regelt dat wel... Ja dank u, tot zo meteen.

JEAN: Allez, 't is te hopen dat ze het vinden. Hier is dat met van die routes, dat werkt wel goe vind ik. Ik heb al op ander diensten gelegen, amai... daar had ge ne GPS nodig om de weg naar uw kamer terug te vinden.

(Helga komt binnen.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

